

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ک. پیکار پامیر

۲۶.۰۴.۰۹

انتخابات ریاست جمهوری

یا

سرابی در صحرای امید مردم افغانستان

از مدتی بدینسو، جنب و جوش خاصی در حلقه‌های افغانی و منابع مطبوعاتی در داخل و خارج از مرزهای افغانستان به راه انداخته شده است که البته منظور از آن پرداختن به موضوع انتخابات ریاست جمهوری در جریان سال روان، نامزد های انتخابات، چگونگی " شخصیت و اهلیت " نامزد ها، امید ها و توقعات فراوان از آن ها میباشد.

خوب، در اصل، پروسه انتخابات یکی از ارکان مهم و ضروری نظام دموکراسی در یک جامعه بوده و واقعاً جا دارد مردم در تحت احوال و شرایط چنان نظام دموکراتیک، اقدامات، تبلیغات و تحرکات جدی و پرشمارت قانونی و سیاسی را یا به خاطر انتخاب شدن و یا غرض انتخاب کردن به راه اندازند، زیرا هر نماینده ای که پس از گزینش، بر اورنگ قدرت و حاکمیت دولتی تکیه می زند، در واقع، نه تنها رشته های حق و سرنوشت موکلینش را به کف می گیرد، بلکه مسیر سرنوشت ملت و میهن را نیز تعیین می نماید و اما، این سر و صدا ها و این تبلیغات و تحرکات در میان حلقه‌های افغانی، به خصوص در خارج از افغانستان و باز در کانادا چرا و به چه دلیل؟ برای آنکه این پرسش جایش را در اذهان خواننده های گرامی در یابد، باز هم باید پرسید:

آیا افغانستان واقعا دارای یک نظام دموکراتیک هست ؟
آیا به خاطر تدویر گردهمایی های انتخاباتی و رفتن به پای صندوق های رأی، امنیت لازم جانی و مالی و جود دارد؟

آیا در یک کشوری که مردم آن هنوز تحت حاکمیت سلاح های خارجی و تفنگهای جهادی ، تروریستهای خونریز و تریاک سالاران بی رحم به سر می برند، انتخابات آزاد و منصفانه و بی غش ممکن خواهد بود ؟

آیا " رئیس جمهوری منتخب " دارای قدرت لازم ، اراده مستقل و صلاحیت کامل کاری ، آنهم در سایه ی حضور نظامی قشون خارجی خواهد بود؟

همچنان باید پرسید که آیا نامزد انتخاباتی در تحت اوضاع و شرایط کنونی در افغانستان، بدون وابستگی سیاسی به یک یا چند کشور خارجی و یا بدون حمایت و موافقت قدرت های بیگانه ، بخت انتخاب شدن و رسیدن به کرسی ریاست جمهوری را خواهد داشت؟ هرگاه موضوع شراکت طالبان در ترکیب دولت آینده افغانستان (بروفق طرح ویرنامه انگلیس ، عربستان سعودی و پاکستان) و موقعیت نیرومند تریاک سالاران و جنایتکاران جنگی در ماشین دولتی را نیز مدنظر گیریم ، آیا " رئیس جمهور منتخب " (هرکه باشد) ، میتواند برای اکثریت مردم محروم افغانستان و تأمین عدالت و تطبیق دموکراسی در جامعه مصدر کار های مفید و اساسی گردد؟ آیا چنین رئیس جمهور خواهد توانست ایجاد کار و اشتغال برای ملیونها افغان بیکار و بی روزگار را تضمین نماید؟ آیا جلو عملیات و اقدامات خود سرانه و کور کورانه نظامی نیرو های خارجی را گرفته خواهد توانست ؟ و بالاخره ، آیا یک " رئیس جمهور منتخب " قادر خواهد بود از ناحیه نظامی و اقتصادی ، مطیع و دست نگر قدرت های خارجی و تحت تأثیر آنان نباشد؟

اگر پاسخ به این پرسش ها منفی است ، پس منطقی نخواهد بود تحركات، تبلیغات و فریاد های انتخاباتی را یک سرگرمی بیهوده و یک فریب سیاسی دانست ؟ ! (پایان)